

بررسی امکان پالایش سرب و روی توسط آفتاگردان و کلزا در یک خاک آلوده اصفهان

محمود صلحی، محمد علی حاج عباسی و حسین شریعت‌داری

به ترتیب عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان، دانشیار دانشگاه صنعتی اصفهان و دانشیار دانشگاه صنعتی اصفهان

مقدمه

پیشنهاد گردیده است (۶، ۷). این تکنیک بطور خلاصه عبارتست از استخراج عناصر سنگین توسط گیاهان جاذب، اما در گیاه‌پالایی آنچه بسیار مهم است اولاً تولید ماده خشک بخصوص در اندازه‌های هوایی و ثالیاً غلظت عنصر مورد نظر در اندام هوایی است (۸). یکی از گیاهانی که به عنوان جاذب عناصر سنگین مطرح بوده و تحقیقات گسترده‌ای نیز بر روی آن انجام گردیده است تالااسبی از خانواده براسیکا بوده است. البته گیاهان دیگری مثل خردل هندی، پنجه غازی و گون نیز مورد مطالعه قرار گرفته‌است (۹) ولی اشکال عمده گیاهان جاذب، رشد ضعیف و ماده خشک تولیدی کم می‌باشد (۵)، لذا اخیراً گیاهانی که بتوانند مقادیر کمتری از عناصر را جذب نمایند ولی در عین حال ماده خشک بیشتری تولید نمایند در تحقیقات جدید جایگاه جدیدی یافته است و گیاهانی نظری ذرت، سیزی و صیفی، علوفه‌ها و غیره مورد بررسی قرار گرفته‌اند. در مطالعه حاضر لاوه بر اینکه ظرفیت بالقوه آفتاگردان و کلزا جهت استخراج عناصر سنگین مورد مطالعه قرار می‌گیرد. تأثیر تیمارهای اسید سولفوریک، DTPA

افزایش توان علمی و فنی بشر از یک طرف و افزایش جمعیت از طرف دیگر موجب افزایش دستکاری بشر و جایگاهی مواد در کره خاکی گردیده است . روند فعلی فعالیت‌های صنعتی ، کشاورزی و خانگی بشر امروزه، خطر جدی برای آلایش محیط زیست محسوب می‌گردد. آلودگی عناصر سنگین یکی از پی‌آمدهای فعالیت‌های مذکور است. آلودگی چرخه آب ، خاک – گیاه توسط عناصر سنگین موجب ورود عناصر مذکور به چرخه غذایی و تهدیدی برای بدهاشت و سلامتی انسان به حساب می‌آید و در صورتی که اقدامی جدی بعمل نیاید، ممکن است تبعات جبران ناپذیر زیست محیطی ، اقتصادی و اجتماعی در پی داشته باشد. بعضی از محققین برای پالایش محیط‌های آلوده به عناصر سنگین روش‌های مختلف حرارتی، فیزیکی و بیولوژیکی پیشنهاد نموده اند و در این ارتباط پیشرفت‌های زیادی نیز بدست آورده اند (۱۰، ۱۱). ولی این روشها عمدتاً گران بوده و مقرر به صرفه نمی‌باشد. در سال‌های اخیر تکنیک گیاه‌پالایی (Phytoremediation) توسط محققان مختلفی

شد و بعد از جوانه زنی تعداد بوته ها به ۵ بوته تقلیل یافت (اسید سولفوریک و محلول DTPA همراه با آب آبیاری مصرف شدند). بعد از ۶۰ روز گیاه از سطح خاک برداشت شده و ریشه نیز از خاک شسته شد و هر دو وزن و در ددمای ۸۰ سانتیگراد خشک شد. غلظت سرب و روی بعداز هضم در اسید نیتریک غلیظ توسط دستگاه جذب انمی اندازه گیری گردید. غلظت کل خاک نیز پس از هضم در محلول اسید نیتریک و اسید پرکلریک توسط دستگاه مذکور اندازه گیری شد (روش پرات ۱۹۶۵). غلظت قابل دسترس عناصر (DTPA-ext) نیز توسط محلول اندازه گیری شد (روش لیندزی و نورول ۱۹۷۸).

نتایج و بحث

برخی از خصوصیات خاک در جدول (۱) نشان داده شده است همانطورکه ملاحظه می شود، خاک غیر شور، ماده آلی کم و غنی از سرب و روی می باشد.

وکود حیوانی نیز جهت جذب بیشتر عناصر و خروج آنها از خاک مورد بررسی قرار می گیرد.

مواد و روش ها

خاک مورد آزمایش از منطقه آلووه به عناصر سرب و روی از خاک های تشکیل شده در دامنه معدن باما واقع در ۲۰ کیلومتری جنوب غربی مرکز اصفهان با ارتفاع ۱۷۵۰ متر از سطح دریا و میانگین بارندگی ۱۴۵ میلیمتر انتخاب گردید. نمونه خاک به مدت ۸ هفته در دمای ۱۸-۲۵ سانتیگراد و با روطوبت ۸۰ درصد ظرفیت مرتعه در گلخانه نگهداری شد. بعد از انکوباسیون کودهای شیمیایی بواساس آزمون خاک به خاک گلدان ها اضافه شد و آزمایش در قالب یک طرح آزمایشی فاکتوریل در قالب بلوک های کامل تصادفی، با ۳ تکرار و هفت تیمار شامل دو سطح اسید سولفوریک، دو سطح DTPA و دو سطح کود حیوانی پوسیده شده و یک شاهد برای دو گیاه آفتابگردان و کلزا به اجرا در آمد. ۱۵ بذر آفتابگردان و کلزا در هر گلدان قرار داده

جدول (۱) برخی از خصوصیات فیزیکو شیمیایی خاک مورد مطالعه

EC _e (dS m ⁻¹)	pH	OC %	Total Pb	DTPA Extra.Pb	Total Zn	DTPAExtra. Zn	Sand	Silt	Clay
mgkg ⁻¹						gkg ⁻¹			
1.8	7.3	1.0 8	1564.4	28.7	2738.6	181.7	250.0	360.0	39.0

جدول (۲) غلظت سرب و روی در خاک و گیاه (اندام هوایی و ریشه) بر حسب میلیگرم بر کیلوگرم

Plants	Treatments	Soil DTPA Ext.Pb	Soil DTPA Ext.Zn	Shoot Pb	Shoot Zn mg kg ⁻¹	Root Pb	Root Zn
Sunflower	S1	68.8b	323.2c	137.9b	937.3b	369.3b	810.3c
	S2	94.4a	371.1b	230.7a	958.8b	451a	851.2c
	D1	89.6a	402.8a	230.4a	1231.7a	450.3a	1082.1b
	D2	94.4a	428.7a	234.6a	1364.4a	466.9a	1250.9a
	M1	58b	292.6d	127.6b	879.4c	291.5b	729.7d
	M2	59.4b	286.4d	128.1b	851.2c	301.1b	739.4d
	C	32.7c	146.2c	115.5c	463.2d	237.60c	432.60e
Canola	S1	64.7b	319.1c	79.01b	648.2c	251.1b	426.7c
	S2	60.3b	343.7b	83.6b	628c	204.3c	487.7c
	D1	95.5a	393.7a	109.1a	735.2b	332.7a	551.9b
	D2	90.3a	389.1a	106.5a	817.7a	347.5a	668.1a
	M1	56.9c	278.2d	79.4b	568.1d	205.4c	394.4d
	M2	55c	272.3d	65.4c	568.2d	184.7d	353.4d
	C	38.9d	151.9e	47.7d	436.7e	165.5e	271.5e

جدول (۳) ماده خشک، شاخص ماده خشک نسبت فلزدر اندام هوایی به ریشه، ضریب انتقال ضریب جذب

Plants	Treatments	DBM (g)	DBMC	Shoot/Roo Ratio		SPTC		UI Index	
				Pb	Zn	Pb	Zn	Pb	Zn
Sunflower	S1	67.00	0.88	0.37	1.16	0.09	0.34	120.72	820.52
	S2	64.22	0.84	0.51	1.13	0.15	0.35	193.56	804.44
	D1	65.07	0.85	0.51	1.14	0.15	0.45	195.88	1047.15
	D2	64.09	0.84	0.50	1.09	0.15	0.50	196.45	1142.50
	M1	73.84	0.96	0.44	1.21	0.08	0.32	123.09	848.33
	M2	76.54	1.00	0.43	1.15	0.08	0.31	128.10	851.20
	C	65.74	0.86	0.49	1.07	0.07	0.17	99.21	397.87
Canola	S1	42.09	0.55	0.31	1.52	0.05	0.24	43.45	356.45
	S2	46.67	0.61	0.41	1.29	0.05	0.23	50.97	382.92
	D1	27.61	0.36	0.33	1.33	0.07	0.27	39.36	265.21
	D2	21.52	0.28	0.31	1.22	0.07	0.30	29.94	229.88
	M1	43.30	0.57	0.39	1.44	0.05	0.21	44.92	321.40
	M2	45.00	0.59	0.35	1.61	0.04	0.21	38.45	334.03
	C	36.20	0.47	0.29	1.61	0.03	0.16	22.56	206.56

DBM:dry biomass DBMC: dry biomass coefficient DBMC: dry biomass coefficient SPTC:soil plant transfer coefficient UI:uptake Index

مقادیر مطلق غلظت روی در آفتابگردان به مراتب بیشتر از کلزا بوده است و به همین دلیل ضریب انتقال و ضریب جذب روی در آفتابگردان نیز همانند سرب بیشتر از کلزا بوده است. حد اکثر ضریب جذب برای روی در مورد آفتابگردان(۱۱۴۲/۵) در تیمار D2 بوده است. در حالکیه حد اکثر این ضریب برای کلزا (۳۸۲/۹) در تیمار S2 مشاهده شد. بهترین تیمار برای استخراج روی نیز همانند تیمار(D2) ۳ میلی مول DTPA بر کیلوگرم در گیاه آفتابگردان بوده است.

منابع مورد استفاده

- 1-Alloway, B. J. 1995., Heavy metals in soils, 2nd Ed; Blackie Academic and Professional: London, England.
 - 2-Cunningham, S. C., W. R. Berti and J. W. Huang. 1995. Phytoremediation of -contaminated soils. TIBTECH 13: 393-397.Day,P.R.:1965, Particle fractionation and particle size analysis. In:Method of Soil Analysis part 1.(Ed.C.A).545-565.
 - 3-Holden, T. 1989. How to select hazardous waste treatment technologies for soils and sludges : Alternative, innovative, and emerging technologies. Noyes data corporation, Park Ridge, NJ.
 - 4-Jorgensen, S. E. 1993. Removal of heavy metals from compost and soil by ecotechnological Methods. Ecological Engineering, 2, 89-100.
 - 5-Krueger, E. L., T. A. Anderson and J. R. Coats. 1997. Phytoremediation of soil and water concentrations, Symp. series 664; ACS, Washington DC.
- میزان تولید ماده خشک در جدول (۲) نشان داده شده است. از نتایج ذکور معلوم گردید که هم در مورد آفتابگردان و هم در مورد کلزا حد اکثر ماده خشک تولید مربوط به تیمارهای کود حیوانی بوده است. یعنی وجود ماده آنی توانسته است ماده خشک تولیدی را به طور معنی دار در هر دو گیاه افزایش دهد. اما در تیمارهای DTPA کلزا کاهش محصول نشان داده است. در حیله آفتابگردان هیچ گونه کاهش محصولی را در این تیمارها نشان نداده است که حاکی از تحمل بهتر آفتابگردان در شرایط زیادی سرب و روی خاک است. نسبت Shoot/ Root سرب در آفتابگردان بطور معنی داری (در سطح ۵ درصد) بیشتر از کلزا است که نشان دهنده انتقال بهتر سرب از ریشه به اندام‌های هوایی در آفتابگردان می‌باشد. ضریب انتقال (Soil plant transfer Coefficient) عنصر دیگر اندام هوایی به غلظت کل عنصر در خاک در آفتابگردان تقریباً دو برابر کلزا است که خود نشان دهنده پتانسیل بالاتر استخراج سرب توسط آفتابگردان است. برای اینکه ظرفیت واقعی پالایش عناصر توسط گیاه مشخص گردید از شاخصی به نام شاخص جذب استفاده می‌شود که این شاخص از حاصل ضرب شاخص ماده خشک تولیدی در غلظت عنصر در اندام هوایی بدست می‌آید. حد اکثر شاخص جذب در تیمار ردم (DTPA ۳ میلی مول) در کلزا ۱۹۶/۴ در تیمار ۶۷S1 ۵۰/ بوده است که ملاحظه می‌شود، آفتابگردان قدرت بیشتری برای استخراج سرب از خاک را دارد. در مورد روی نسبت root ratio در کلزا بیشتر از آفتابگردان بوده است. یعنی انتقال روی درون سیستم گیاه کلزا بهتر از آفتابگردان صورت گرفته است ولی

T.Hamers.pp. 673-676. Kluwer Academic publishers, Dordrecht. the Netherlands.

8-Raskin, I., P. B. N. A., Kumar, V. Dushenkov, and D. E Salt. 1994. Bioconcentration of heavy metals by plants. *Curr. Opin. Biotechnol.*, 5: 285-290.

9-Salt, D. E., M. Blaylock, N. P. B. A, Kumar. V.Dushenkov, B. D., Ensley, I. Chet and I. Raskin,. 1995. Phytoremediation: A novel strategy for the removal of toxic elements from the environment using plants. *Biotechnol.* 13: 468-475.

6-Kumar, P. B. A. N., V., Dushenkov, H. Motto and I., Raskin . 1995. Phytoextraction: The use of plants to remove heavy metals from soils. *Environ .Sci. Technol.* 29, 1232-1238.

7-McGrath, S. P., M. D., Sidoli, A. J. M. Baker, and R. D, Reeves,. 1993. The potential for the use of metal-accumulating plants for the in situ decontamination of metal polluted soils. In *Integrated Soil and Sediment Research: A basis for proper protection*. Eds. H. J. P. Eijackers and